

במקום לצעוק ד-מו-קרט-יה, תצעקו אִפְרָטִיִּיד!

בשבוע הבא נציין את סיומה של השנה ה-56 לכיבוש. המשמעות של הזמן החולף היא שרוב רובם של מיליוני בני האדם שחיים תחת הכיבוש הישראלי נולדו לתוכו, שהם לא חוו יום אחד ללא דיכוי ונישול ושהם אינם מכירים מציאות שבה הם אזרחים השותפים להכרעות הנוגעות לחייהם. לחלקם כבר יש נכדים, שנולדו אף הם לעולם שבו הישראלי עם הרובה מחליט הכל: אם יוכלו לצאת לחו"ל, אם תותר גישתם לפרדס המשפחתי, אם יוכלו להתפלל בירושלים, אם יתאפשר לבן העזתי המתגורר בגדה להיפרד מאמו הגוססת.

מיכאל ספרד

התראות במייל

29 במאי 2023

אבל החייל אינו הבעיה היחידה של הנכבשים. כי לצד הישראלי עם הרובה במדים יש גם יהודי עם רובה או מקל או אבן, בלי מדים. והיהודי בלי המדים חומס את אדמתם, עוקר את נטיעותיהם, פוגע בעדריהם, שורף את בתיהם, מטיל בהם מום ואף הורג בהם. היהודי בלי מדים מנהל מערכה כוללת להשמדת החיים הפלסטיניים בשטחים הפתוחים של הגדה המערבית.

הנה סקירת אירועים לא ממצה של ארבעה ימים בשבוע שעבר, והיא מעלה שליהודים בלי המדים יש הספק שלא היה מבייש כנופיות אנטישמיות מההיסטוריה שלנו: ביום שני שעבר השלימו מתנחלים פורעים את הטיהור האתני של הקהילה הבדואית הקטנה אל-סמיה צפונית-מזרחית לרמאללה. 27 המשפחות חכרו את האדמה והתיישבו בה לפני 40 שנה לאחר סדרה של עקירות, האחרונה שבהן נועדה לאפשר את הקמת ההתנחלות כוכב השחר.

ביקרתני אצלם לפני כשנה וחצי יחד עם אנשי הארגון ההומניטרי קומט־מי, שהתקין שם מערכת חשמל סולארי וכך סייע להם לחיות בכבוד מינימלי במקום. באותו ביקור הם סיפרו לנו כיצד מתנחלים

אלימים משני מאחזי־חוות שקמו על ראשי הגבעות שסביבם, מונעים מהם באלימות קשה לרעות את עדריהם, פוגעים בשדותיהם ומחללים בעזרת אלות וכלבים את מתחם מחייתם.

בשנתיים האחרונות ההתקפות הפכו לפראיות יותר ובלתי פוסקות. ביום שני היה להם די. התקפה לילית נוספת על מקום מגוריהם והחשש לביטחון ילדיהם הביאו להחלטה לפרק בעצמם את צריפיהם ואוהליהם הדלים ולעזוב, השד יודע לאן. בזמן שהעמיסו את חפציהם על משאית מתנחל צעיר כבר רעה את עדרו בתוך שדה החיטה שלהם.

ביום רביעי מתנחלים ביצעו פוגרומצ'יק בכפר

בורקה שעל אדמותיו יושב מאחז חומש. הם שרפו קרוואן וכמה בתים, והכל כנקמה על כך שתושבי הכפר אירחו משלחת של האיחוד האירופי. ביום חמישי מתנחלים החלו לבצע עבודות בלתי חוקיות ליישור שטח באדמות בורקה, כחלק מהתוכנית להקים מחדש את חומש ולמנוע מבעלי האדמות הפלסטינים לחזור אליהן. מושל הגדה בפועל, בצלאל סמוטריץ', הורה לרשויות שלא לעצור את העבודות. למחרת מתנחלים הציתו מכוניות ושטחים חקלאיים בשני כפרים צפונית לרמאללה וירו ופצעו קשה תושב פלסטיני.

וכך זה שבמדים וזה שאינו במדים מקלפים מהפלסטינים שכבה אחר שכבה את כל מה שהופך חיים לאנושיים: היכולת לקיים חיי משפחה, להתפרנס, ליהנות מביטחון ולעשות בחירות חיים, שמהן מורכב המסע של כל אדם למימוש כישוריו ולאשרו. מי מוכנה לחיות כך, שתרים את ידה.

בשבוע שעבר קרה עוד דבר: עורכי המהדורה
העברית של האנציקלופדיה המקוונת ויקיפדיה
דחו הצעה להחזיר לאוויר את הערך "אלימות
מתנחלים". הערך נמחק ב-2019 (במהדורה
האנגלית הוא נשאר). בנימוק שהוא מבטא
"חיתוך אוכלוסייה שרירותי ומוטה פוליטית" וכי
האלימות בה מדובר "אינה אופיינית למתנחלים
בלבד". שישו ושמחו, גילו ורננו, אין צורך לעקור
את התופעה שמבאישה את ריחה של ישראל
בקרב הגויים, ניתן פשוט למחוק אותה
מוויקיפדיה!

אבל שלא כמו בסרטי מדע בדיוני מחיקת הערך
אינה מחזירה את אנשי עין סמיה לכפרם, לא
שולפת את הקליע מגופו של הפצוע, ואינה
נוטעת מחדש את עשרות אלפי עצי הזית שעקרו
מתנחלים לאורך השנים ולא משיבה את השלדים
המפויחים של הרכבים, הבתים והחנויות בחווארה
למצבם טרם ליל האורגיה הפשיסטו־גזענית.

זו אולי קלישאה, אבל אין מנוס מלומר שעורכי ויקיפדיה בעברית הם כמו העולל שמכסה את עיניו ובטוח שהעולם לא קיים. רק שהוא תמים והם לא. הוא מכסה רק את עיניו שלו ועורכי ויקיפדיה מנסים לכסות את עיני כולם. בסופו של דבר הם עוד יהודי־ישראלי, הפעם עם מקלדת, ששותף למחיקת החיים הפלסטיניים. לא באֵלה או בפח בנזין, אלא במעשה פוליטי מרושע של העלמת קורבנותם והכחשתה.

ועם זאת, ולא מהטעמים של העורכים הלאומנים, במחיקת הערך "אלימות מתנחלים" מסתרת אמת מסוימת. כי לא רק מחיקה, אלא גם הדגשת־יתר של מקור האלימות כלפי הנכבשים כנובע מהמתנחלים מעוותת את האפיון הנכון לרשע הכיבושי. האלימות כלפי האנשים שתחת כיבושנו היא מדינתית, היא פרויקט לאומי — מיזם משותף לכל חלקי העם, כל אחד על־פי יכולתו ובהתאם לכישוריו. מאות המתנחלים ששרפו את

חוארה עשו זאת בסיועם של אלפי השוטרים,
שלא היו, והחיילים שכן היו ולא עשו דבר. הגזל
של שדות עין סמיה נעשה בזכות הצבא
והמשטרה שלא מנעו בזמן אמת ולא עצרו
בדיעבד, ולא מעמידים לדין שודדים יהודים
כמדיניות.

אך העלמת העין היא החטא הקטן של הרשויות.
פי אלף יותר אדמות נגנבו מפלסטינים והועברו
למתנחלים באמצעים רשמיים של הפקעה
והקצאה מאשר באלימות "פרטית". פי אלף יותר
משאבים נבזזו מהאדמה הכבושה על ידי המגזר
העסקי הישראלי מאשר על ידי מאחזי החוות
האלימים. פרקליטים ושופטים צבאיים ואזרחיים
עיגנו את שלילת זכויות האדם הבסיסיות של
מיליוני אנשים, יותר מכל מעללי נוער הגבעות.

היהודי הישראלי עם הרובה, האלה, המקלדת,
העט והארנק הוא הכובש העליון. גם אם רבים

עם הנמנים עם שורותיו מפגינים בקפלן — שם,
במרחבי הכיבוש, הוא ממש לא בעד ד־מו־קרטיה.
שם הוא מעגן, מקבע ואוכף אי־פרטי־הייד.

ברוכים הבאים לשנה ה-57.

הכותב הוא עורך דין לזכויות אדם

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

פּלֶסְטִינִים